

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valerii Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Dragan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016,

adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Dragan, intervenienți principali Vasile Dragan și Egor Focșa împotriva lui Valerii Călin, Zinaida Focșa, Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a Serviciului fiscal de Stat cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și partajarea imobilului, și

cererea de intervenție principală a lui Valerii Călin împotriva lui Serghei Dragan, Egor Focșa și Vasile Dragan, intervenient accesoriu Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău a Serviciului fiscal de Stat cu privire la atribuirea cotei-părți din imobil prin achitarea sultei bănești,

c o n s t a t ă:

La 30 octombrie 2009, Serghei Dragan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Călin (Roman), Roman Serghei și Oficiului Inspectoratului Fiscal mun. Chișinău, intervenienți accesorii de partea reclamantului Vasile Dragan și Egor Focșa cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și locului de deschidere.

În motivarea acțiunii menționează că, în luna decembrie a anului 1979, Alexandra Roman, Valentina Dragan și Zinaida Focșa au dobândit, prin succesiune legală dreptul de proprietate pe cote-părți asupra casei de locuit amplasate peXXXXX, iar faptul moștenirii fiind înregistrat în registrul bunurilor imobile în mărimile, după cum urmează: Alexandra Roman $\frac{3}{4}$, Valentina Dragan $\frac{1}{8}$ și Zinaida Focșa $\frac{1}{8}$. Însă, în locuința menționată a locuit doar coproprietara Valentina Dragan, iar coproprietarele Alexandra Roman și Zinaida Focșa nu au locuit niciodată în această casă.

Relevă că, la 18 octombrie 1995, Alexandra Roman a decedat și nu a lăsat testament. Astfel, după decesul acesteia, moștenitori de clasa I erau copii acesteia – Serghei Roman și Raisa Călin (Roman), care, însă, nu au depus la notar cereri de acceptare a succesiunii și nici nu au intrat în posesia a $\frac{3}{4}$ din imobilul nominalizat. Respectiv, aceștia au pierdut dreptul la moștenire, deoarece nu au exercitat în termen opțiunea succesorală în una de modalitățile prevăzute de lege.

Indică reclamantul că, după decesul Alexandrei Roman, nici moștenitorii de altă clasă nu au depus cerere de acceptare a succesiunii, astfel încât, în posesia a $\frac{3}{4}$ din imobilul litigios a intrat doar nepoata defunctei, Valentina Dragan, care a locuit în permanență și continua să locuiască în întreaga casă.

Susține că, Valentina Dragan, care era proprietară a $\frac{1}{8}$ din casă, a moștenit încă $\frac{3}{4}$ din imobil, Zinaida Focșa rămânând proprietara a $\frac{1}{8}$ din imobil.

Evocă reclamantul că, la 08 august 2004, Valentina Dragan a decedat și nu a lăsat testament. Astfel, la data decesului, moștenitori de clasa I ai acestuia erau: soțul – Vasile Dragan și copiii – Sergiu Dragan, Egor Focșa, care nu au depus cereri de acceptare a succesiunii, însă au acceptat succesiunea prin intrarea în posesia a imobilului în litigiu, în care au locuit și continuă să locuiască. Prin urmare, Serghei Dragan, împreună cu Vasile Dragan și Egor Focșa au moștenit $\frac{7}{8}$ din casa, care o deținea defuncta Valentina Dragan, ce constituie a câte $\frac{7}{24}$ fiecare.

Solicită constatarea faptului acceptării succesiunii de către Valentina Dragan asupra $\frac{3}{4}$ din casa de locuit amplasată XXXXX, ce aparținea mătușii sale Alexandra Roman; și constatarea faptului acceptării succesiunii asupra $\frac{7}{8}$ din acest imobil, ce aparținea defunctei Valentina Dragan, de către moștenitorul de clasa I – fiul Serghei Dragan, în mărime de $\frac{7}{24}$ cote-părți.

La 02 martie 2010, Valerii Călin a depus cerere de intervenire în proces în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii împotriva lui Serghei Dragan, Egor Focșa și Vasile Dragan, intervenienți accesorii Zinaida Focșa, Serghei Roman, Raisa Călin (Roman), Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și Oficiul Fiscal Botanica cu privire la partajarea imobilului (vol. I, f.d. 57-60).

În motivarea cererii menționează că, în sensul testamentului nr.1-1536 din 31 martie 1989, Alexandra Roman a testat $\frac{3}{4}$ cotă-parte din casa de locuit situată XXXXX lui Valerii Călin. Astfel, după decesul testatoarei Alexandra Roman, a fost deschis dosarul succesoral și eliberat certificatul de moștenitor testamentar, în baza căruia Valerii Călin a moștenit $\frac{3}{4}$ cotă-parte din imobilul nominalizat, dreptul de proprietate fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Solicită intervenientul principal Valerii Călin partajarea între coproprietari a casei de locuit din XXXXX, atribuindu-i-se lui casa în natură, iar celorlalți proprietari sulta ce le revine pentru cotele -părți ideale a câte $\frac{1}{8}$, și compensarea din contul părților a cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de intervenire în proces în calitate de intervenienți principali cu pretenții proprii, depusă de Vasile Dragan și Egor Focșa împotriva lui Serghei Dragan, Serghei Roman, Raisa Călin (Roman), Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Oficiul Fiscal Botanica cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, solicită constatarea faptului acceptării succesiunii asupra $\frac{7}{8}$ din casa de locuit situată XXXXX ce aparținea defunctei Valentina Dragan, de către moștenitorii legali de clasa I: Vasile Dragan (soțul) și fiul Egor Focșa în mărime de $\frac{7}{24}$ cotă-parte fiecare (vol. I, f.d. 67-68).

În motivarea cererii invocă motive similare celor înserate în cererea de chemare în judecată.

La 22 martie 2012, reclamantul Serghei Dragan și intervenienții principali Vasile Dragan și Egor Focșa au depus cerere de modificare a acțiunii și concretizare a pretențiilor împotriva lui Valerii Călin, Zinaida Focșa și Oficiului Inspectoratului Fiscal sect. Botanica, mun. Chișinău, solicitând constatarea faptului acceptării

sucesiunii asupra $\frac{1}{8}$ din imobilul situatXXXXX, ce aparținea defunctei Valentina Dragan de către moștenitorii legali ai acesteia de clasa I: copiii Serghei Dragan și Egor Focșa, soțul Vasile Dragan, a câte $\frac{1}{24}$ pentru fiecare; partajarea imobilului prin atribuirea lui Serghei Dragan, Egor Focșa și Vasile Dragan a întregului imobil în litigiu în natură în cote-părți egale câte $\frac{1}{3}$ pentru fiecare, obligându-i să-i achite coproprietarilor Valerii Călin a $\frac{3}{4}$ și Zinaidei Focșa a $\frac{1}{8}$ din imobilul în litigiu, ce constituie suma de 67 575 de lei și respectiv 11 262 de lei (vol.I, f.d. 178-180).

Prin cererea de concretizare a părților în litigiu, intervenientul principal Valerii Călin își formulează pretențiile împotriva lui Serghei Dragan, Egor Focșa și Vasile Dragan, intervenienți accesorii Oficiul Inspectoratului Fiscal sect. Botanica, mun.Chișinău (vol. I, f.d. 194).

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 iunie 2012 (vol. I, f.d. 204-207 recto-verso) s-au admis parțial acțiunile; s-a constatat faptul acceptării succesiunii de Serghei Dragan, Serghei Dragan și Egor Focșa după decesul Valentinei Dragan, asupra masei succesoriale rămase după decesul acesteia, și anume asupra cotei ideale de $\frac{1}{8}$ din construcția locativă dinXXXXX, atribuindu-le fiecăruia câte $\frac{1}{24}$ cotă-ideală din imobil; s-a atribuit și transmis lui Valerii Călin cota-parte ideală ce aparține Zinaidei Focșa de $\frac{1}{8}$ din construcția locativă dinXXXXX; s-a obligat Valerii Călin să achite lui Zinaidei Focșa sulta în mărime de 25 338 de lei; în rest, acțiunile s-au respins ca fiind neîntemeiate. Totodată, s-a încasat din contul lui Vasile Dragan, Serghei Dragan și Egor Focșa, în mod solidar, în beneficiul statului suma taxei de stat compensată în mărime de 1 032,50 de lei; s-a încasat din contul Zinaidei Focșa în beneficiul statului, suma taxei de stat compensată în mărime de 380 de lei; s-a încasat din contul lui Valerii Călin în beneficiul statului, suma taxei de stat compensată în mărime de 640 de lei.

În consolidarea soluției emise, prima instanță a reținut că, construcția litigioasă aparține cu drept de proprietate în cote părți ideale după cum urmează: Valentine Dragan – $\frac{1}{8}$ cotă-parte ideală; Zinaidei Focșa – $\frac{1}{8}$ cotă-parte ideală; Valerii Călin – $\frac{3}{4}$ cotă-parte ideală.

Subsecvent, după decesul Valentinei Dragan, moștenitori de clasa I ai acesteia sunt: soțul – Vasile Draga, fii – Serghei Dragan și Egor Focșa, care nu au deschis dosar succesoral în termenul legal de 6 luni, însă, au intrat în posesiunea *de facto* a averii succesoriale, locuind în imobilul respectiv atât până, cât și după decesul Valentinei Dragan.

Astfel, instanța inferioară a conchis necesitatea constatării acceptării de către Vasile Draga, Serghei Dragan și Egor Focșa a succesiunii averii rămase după decesul Valentinei Dragan, și anume cota-parte ideală de $\frac{1}{8}$ din imobilul litigios, ce aparținea defunctei, atribuindu-le câte $\frac{1}{24}$ din imobil, cotele prezumându-se a fi egale.

Sucesiv, cu referire la capetele de cerere cu privire la partajarea imobilului în natură, cu atribuirea imobilului unei părți și obligarea de a le achita părților opuse sulte bănești, prima instanță a constatat temeinicia doar în partea atribuirii cotei-părți de $\frac{1}{8}$, ce aparține Zinaidei Focșa, în proprietatea intervenientului principal Valerii Călin, cu obligarea ultimului de a-i achita primei o sultă bănească în sumă de 25 338 de lei, iar în rest, cererile fiind neîntemeiate.

La caz, instanța inferioară a notat că, atât Serghei Dragan, Vasile Dragan și Egor Focșa au solicitat atribuirea imobilului în proprietatea lor, a câte $\frac{1}{3}$ pentru

fiecare și obligarea de a achita o sultă bănească celorlalți coproprietari, cât și intervenientul principal cu pretenții proprii Valerii Călin a solicitat partajarea între coproprietari a imobilului, atribuindu-l în natură sie, cu plata din contul său a sultei ce le revine celorlalți coproprietari pentru cotele-părți ideale ce le revin.

Astfel, părțile neconvenind la vreuna din variantele stabilite și având în vedere că, partajul în natură a imobilului este imposibil, prima instanță a conchis necesar de a respinge acțiunile în partea partajării imobilului în natură, cu atribuirea imobilului unei părți și obligarea de a le achita copărtașilor compensație bănească.

Or, în cazul în care imobilul nu este comod partajabil sau este indivizibil în natură, bunul se va atribui unuia dintre copărtași, iar celorlalți li se va atribui o compensație bănească, cu raportul dintre cota lor parte și valoarea imobilului, fapt care se va realiza numai la cererea coproprietarilor cărora li se atribuie sulta.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2012 (vol. I, f.d.247-254) s-au respins apelurile declarate de către Valerii Călin, Vasile Dragan și Egor Focșa și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Botanica. mun.Chișinău din 19 iunie 2012.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013 (vol. I, f.d. 302-309) s-au admis recursurile declarate de Valerii Călin și Vasile Dragan, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2012, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 (vol. II, f.d. 95, 96-101) s-a admis apelul declarat de către Călin Valerii, Vasile Dragan, Serghei Dragan și Egor Focșa; s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 19 iunie 2012 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-au admis parțial acțiunile; s-a constatat faptul acceptării succesiunii de către Vasile Dragan, Serghei Dragan și Egor Focșa după decesul Valentinei Dragan a cotei părți ideale de $\frac{1}{8}$ din bunul imobil amplasat XXXXX, stabilind că cota-parte ideală a fiecărui din acest imobil constituie $\frac{1}{24}$; în rest, pretențiile formulate de Vasile Dragan, Egor Focșa, Serghei Dragan și Valerii Călin cu privire la partajarea bunului imobilul prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, s-au respins ca neîntemeiate.

În consolidarea poziției sale, instanța de apel a notat că, Alexandra Roman, Valentina Dragan și Zinaida Focșa au dobândit, prin succesiune legală dreptul de proprietate pe cote-părți asupra imobilului în litigiu, fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate pe cote-părți, după cum urmează: Alexandra Roman – $\frac{3}{4}$ cotă-parte, Valentina Dragan – $\frac{1}{8}$ cotă-parte și Zinaida Focșa – $\frac{1}{8}$ cotă-parte.

Conform certificatului de moștenitor testamentar, Valerii Călin a moștenit $\frac{3}{4}$ cotă-parte din casa de locuit indicată supra, în urma decesului Alexandrei Roman, înregistrându-și dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Totodată, după decesul Valentinei Dragan, moștenitori de clasa I ai acesteia sunt: soțul – Vasile Dragan și copiii – Serghei Dragan și Egor Focșa, care au acceptat succesiunea prin intrarea în posesia casei de locuit din XXXXX.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia necesității constatării faptului acceptării succesiunii de către Vasile Dragan, Egor Focșa și Serghei Dragan după decesul Valentinei Dragan, a cotei-părți ideale de $\frac{1}{8}$ din imobilul litigios, cu stabilirea unei cote-părți ideale de $\frac{1}{24}$ fiecărui.

Subsecvent, ținând cont de suprafața și starea nesatisfăcătoare a construcției, instanța inferioară a reținut ca fiind imposibilă, din punct de vedere tehnic, partajarea bunului imobil în natură conform cotelor-părți deținute de coproprietari.

La fel, s-a constatat că, în speță, nu poate fi aplicată partajarea bunului imobil prin atribuirea întregului bun, în schimbul unei sulte, în favoarea unui ori a mai multor coproprietari, deoarece nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 361 alin.(2) lit. a) din Codul civil, or, ambele părți litigante solicită atribuirea întregului bun în proprietatea sa.

La 24 martie 2017, Vasile Dragan a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurrate, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind soluționarea problemei (vol. II, f.d. 106).

La 29 martie 2017, Vasile Dragan a depus cerere de recurs motivată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurrate, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind soluționarea problemei (vol. II, f.d. 109).

În motivarea recursului menționează că, Valerii Călin și Zinaida Focșa nu au locuit în imobilul litigios și nu au prezentat probe care ar demonstra faptul că au acceptat în termen succesiunea.

La 22 mai 2017, Vasile Dragan a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, invocând prevederile pct. 53 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației la examinarea cauzelor despre succesiune” nr. 13/03 octombrie 2005, susține că, existența testamentului nr. I-536 din 5.1989 a defunctei Alexandra Roman nu împiedică, în sine, moștenirea patrimoniului acesteia, în măsura în care, moștenirea nu a fost acceptată în ordinea prevederilor art. 1516 – 1517 din Codul civil.

Relevă că, cu contravaloarea părților din imobilul litigios nu-și vor putea procura un alt spațiu locativ.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs consideră calea de atac ca fiind demarată în interiorului termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării participanților la proces a deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016, însă, aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de comunicare a actului de procedură cu numărul de ieșire 35105/4 din 23 decembrie 2016 (vol. II, f.d. 102), iar cererea de recurs a fost depusă la 24 martie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (vol. II, f.d. 105).

Instanța de recurs apreciază memoriul înserat în recurs ca fiind declarativ și lipsit de substanța, reieșind din aserțiunile ce succed.

În debut, completul de admisibilitate apreciază **ca fiind lipsită de substanță și care nu poate fi acceptată** alegația conținută în cererea de recurs din 29 martie 2017, precum că Valerii Călin și Zinaida Focșa nu au locuit în imobilul litigios și nu au prezentat probe care ar demonstra faptul că au acceptat în termen succesiunea. La caz, informația conținută în extrasul din registrul bunurilor imobile (vol. I, f.d. 92-93) denotă că, Zinaida Focșa a devenit coproprietară a bunului imobilul amplasatXXXXX, cu o cotă-parte ideală de $\frac{1}{8}$, în baza certificatului de moștenitor nr.1/3-1856 din 10 decembrie 1979. Iar, Valerii Călin, a devenit coproprietar a bunului imobilul amplasatXXXXX, cu o cotă-parte ideală de $\frac{3}{4}$ în baza

certificatului de moștenitor testamentar nr. 266 din 22 ianuarie 2010 (vol. I, f.d. 62), eliberat în baza testamentului nr. I-536 din 31 martie 1989 (vol. I, f.d. 63).

La fel, nu pot fi acceptate nici argumentele conținute în cererea de recurs suplimentară din 22 mai 2017 cu privire la aplicabilitatea, în speță, a prevederilor pct. 53 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătoreștia legislației la examinarea cauzelor despre succesiune”.

Or, recomandările Curții Supreme de Justiție și hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție reprezintă evaluări ale practicii judiciare existente și aserțiuni cu privire la modul de punere în aplicare a legii, având caracter consultativ și nu pot constitui baza formală a hotărârilor judecătorești, pentru că nu sunt izvor oficial de drept, iar practica națională pe asemenea categorii de litigii invocate în cererea de recurs este diferită de respectiva cauză.

Succesiv, instanța de recurs apreciază ca fiind inacceptabile alegațiile recurentului precum că, existența testamentului nr. I-536 a defunctei Alexandra Roman nu împiedică, în sine, moștenirea patrimoniului acesteia, în măsura în care, moștenirea nu a fost acceptată în ordinea prevederilor art. 1516 – 1517 din Codul civil.

La acest capitol, completul de admisibilitate reiterează că, prin certificat de moștenitor testamentar nr. 266 din 22 ianuarie 2010 (vol. I, f.d. 62), s-a atestat faptul că, în conformitate cu testamentul nr. I-536 din 31 martie 1989 (vol. I, f.d.63), moștenitorul cotei-părți ideale de $\frac{3}{4}$ din bunul imobil amplasat XXXXX, ce a aparținut defunctei Alexandra Roman, este Valerii Călin. Totodată, în baza acestui certificat de moștenitor testamentar, acesta și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra cotei-părți ideale de $\frac{3}{4}$ din acest bun imobil.

La fel, instanța de recurs consideră ca fiind aberant și inadmisibil argumentul recurentului precum că, contravaloarea părților din imobilul litigios nu le oferă posibilitatea de a-și procura un alt spațiu locativ. Or, acest argument, în esență, nu se referă la obiectul cauzei deduse judecății și poate fi încadrat în temeiurile procedurii în recurs, stabilite la art.432 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, completul de admisibilitate ajunge la concluzia că ipoteza relevantă certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece nu conține niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel, circumstanță care în esență profilează caracterul declarativ al acestuia și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Vasile Dragan nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că Vasile Dragan a depus

prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului Vasile Dragan i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Dragan, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vasile Dragan împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valerii Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan